

Р Е Ш Е Н И Е

№ 204

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 29 юли 2013г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на седемнадесети юли през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Иванова к.н.а.х.д.№ 199 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от **Агенция „Пътна инфраструктура“** против решение № 320 от 08.05.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. № 303 по описа на съда за 2013 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление № 3083/05.02.2013 г. на Началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към Агенция „Пътна инфраструктура“ гр.София, издадено срещу Ю.С.Д.*** за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1а от Закона за пътищата (ЗП), за което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП му наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3500 (три хиляди и петстотин) лв.

Касаторът твърди, че решението на районния съд е неправилно. Намира, че актът и издаденото въз основа на него НП съдържали описание на извършеното нарушение, обстоятелствата по неговото извършване и законовите разпоредби, които са били нарушени виновно. На посочените основания да се иска да отмени атакувания съдебен акт, като се потвърди процесното наказателно постановление.

Ответникът по жалбата Ю.С.Д.***, редовно призован не се явява, не изпраща представител. Постъпило е становище от пълномощника му по делото, в което се изразяват доводи за оставяне в сила на атакуваното съдебно решение.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че жалбата е неоснователна. Атакуваното решение е правилно и законосъобразно и предлага да бъде оставено в сила.

Пред настоящата инстанция страните не са представени писмени доказателства във връзка с посочените касационни основания за обжалване.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в 14-дневния преклузивен срок, от страна в административнонаказателното производство, за която

решението е неблагоприятно и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, както и след извършената на основание чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, намира касационната жалба за неоснователна.

Касационното производство е средство за отстраняване на грешките на съда при прилагане на закона. Извършвайки проверка в този смисъл на съдебния акт настоящият касационен състав намира, че районният съд правилно е приел, че в хода на административно наказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да засягат правото на защита на санкционираното дружество. Обжалваното решение е правилно, тъй като не страда от посочените в жалбата пороци, които да са основания за касирането му.

Направените от първата съдебна инстанция фактически и правни изводи се споделят от настоящия касационен състав.

По делото е безспорно установено от фактическа страна, че на 21.01.2013 г. след извършена проверка на Ю.С.Д.***, в качеството му на водач на ППС – товарен автомобил е съставен акт за това, че без разрешение, издадено от собственика или администрацията, управляваща пътя, управлява тежко ППС с натовареност на осите над максимално допустимата за всяка ос съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ от Наредба №11 от 03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства (наричана по-нататък Наредба №11 от 03.07.2001 г. на МРРБ), както и че управляваният от него автомобил е с общо тегло над максимално допустимото съгласно чл. 6, ал. 1, т. 5, б. „в“ от Наредба №11 от 03.07.2001 г. на МРРБ.

В хода на извършваната служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание районният съд е направил изводи за наличие на съществени пороци на същото, които е приел за така съществени, в степен да послужат за отмяна на постановения правораздавателен акт. Изводите на първата съдебна инстанция довели до отмяната на НП се споделят.

Налице е несъобразяване от страна на административнонаказващия орган (АНО) с нормите на чл. 42, т. 4 и 5 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, относно необходимостта в акта и НП да бъдат посочени обстоятелствата по извършване на нарушението, така и съответно нарушените законови разпоредби. В акта и НП липсват установявания за признаци, осъществяващи състав на нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1 от ЗП във връзка със конкретните разпоредби на чл. 6 и чл. 7 от Наредба №11 от 03.07.2001 г. на МРРБ, наказуемо по реда на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП. От друга страна в акта и НП като нарушена разпоредба е посочена единствено тази на чл. 26, ал. 2, т. 1 от ЗП във връзката ѝ с чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП без посочване на връзка както с нормата на чл. 3 от Наредбата, така и с конкретните норми от Наредба №11 от 03.07.2001 г. на МРРБ, съдържащи конкретните изисквания по отношение на максимално допустима маса и максимално натоварване на ос. Без значение е фактът, че в обстоятелствената част на акта и НП са посочени норми на Наредбата, като част от вписаните обстоятелства по извършване на нарушението. Не по-маловажен е и фактът, че в актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание не се съдържат данни за основни индивидуализиращи белези на ППС, във връзка с които белези нарушението да бъде отнесено към посочените за нарушени законови разпоредби. Допустимата максимална маса, както и допустимото максимално натоварване на ос са различни за различните видове ППС, по смисъла на чл. 6 и чл. 7 от Наредба №11 от 03.07.2001 г. на МРРБ.

Същественото при административнонаказателното производство е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение и дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта и НП. Не по-малко важно е извършеното деяние да бъде описано пълно и обективно в акта и в НП, както и да бъде правилно квалифицирано, така че да се осигури възможност на посоченото за нарушител лице да разбере извършването на кое конкретно нарушение му е вменено, за да може да организира адекватно своята защита. В конкретния случай непрецизното описание на нарушението е довело до неяснота в квалификацията му и правилното определяне на относимата санкционна разпоредба, което е основание за отмяна на наложената санкция.

Горните изводи са достатъчно основание да се направи извод за правилност и законосъобразност на решението на първата съдебна инстанция да отмени процесното НП, без да се обсъжда основателността и законосъобразността на останалите заключения на районния съдия, които като цяло се споделят от настоящия касационен състав.

Предвид гореизложеното настоящият състав намира, че обжалваното решение не страда от визиранияте в жалбата на Агенция "Пътна инфраструктура" пороци. Същото е валидно, допустимо, правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 320 от 08.05.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д.№ 303 по описа на съда за 2013г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2. /п/